

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 50 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opraviš tvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Ob osemdeset letnem godu veterana štajersko-slovenskih rodoljubov.

Iz celjskega okraja 17. jan. [Izv. dop.]

Obiskovalci Bleiweisove 70 letnice bodo se spominjali, da je g. kanonik Anton Žuža v Ljubljani v imenu štajerskih Slovencev jubilaranta pozdravil, in tačas se je naglašalo v tem časniku, kako ginljiv je bil prizor, ko je čestitljivi starček, veteran rodoljubov mej štajerskimi Slovenci, očeta Bleiweisa prijateljski objel. Ta g. kanonik tedaj je obhajal 8. jan. 1880 svoj osemdeseti rojstveni in danes 17. t. m. svoj godovni dan. Osemdeset let, lepa leta, malo in malo kdo jih učaka!

Anton Žuža se je rodil 8. januarja 1800 v trgu Žavci poleg Celja. Leta 1822 je bil posvečen za mašnika in je deloval od tega časa pa do leta 1839, za kateheta v Konjicah, Ložah in Studenci. Leta 1839 je bil imenovan za župnika in dekana v Slovenski Bistrici, ter za šolskega nadzornika za Slovenjebistriški okraj.

On deluje tedaj že 58 let kot duhoven, in si je pridobil mej tem časom tako občno spoštovanje, kakor malo kateri človek mej nami.

Ves čas svojega življenja je bil g. kanonik Žuža dobronik dijakom in revežem, ter podpornik vsem narodnim zavodom in društvom, vselej zvest sin svojega naroda.

Dne 16. januarja so mu pevci celjske čitalnice napravili za god podoknico. Zahvaljeval se pevcem za to veselje, naglašal je čestitljivi starček, da je bil po svojem mišljenju vedno to, kar je še zdaj: zvest narodnjak, neomahljiv v svojem prepričanju, da bode tak tudi ostal do smrti. In to je zlata resnica, kar je govoril. Mi moremo le pristaviti, da delujoč za narod nij nikoli na svojo korist mislil, in

da sodelujoč v narodnih shodih, nikjer nij mogel videti razporov, temuč povsod je skušal biti blag posredovalec, pomirjevalec, mož, kateremu je dobra stvar vse, a osoba še le v drugej vrsti.

Dočakal je visoko starost, preživel je burna leta, v katerih je bilo nam Slovincem v Avstriji hudo živeti; preživel je leta, v katerih se je nam jelo kakor nekoliko daniti, in on se je radostno in požrtvovalno udeleževal pospeševanja naše stvari.

Ubogi šolarčki, katerim je on s svojimi dobrotami posušil toliko solz, dijaki katere je podpiral tako zdatno, ter jim olajševal teškoče, reveži, katerim je dajal radodarno bogate podpore — vsi se srčno dobrega duhovna hvaležnega srca spominjajo.

Pri volitvah je bil Žuža vedno prvi, ki je za našo zmago deloval, pri narodnih svečanstih ga nij nikdar manjkalo.

V poklicu svojem je bil in je vedno duhoven v najblažjem pomenu, čiste nravi, izborn dušen pastir, zanesljiv svetovalec svojim faranom, ljubeznjiv prijatelj svojim kolegom.

Spisi, ležeči v kabinetnej pisarni Nj. Veličanstva, pričajo o zaslugah kanonika Žuže, na prsih sveti se mu križ Fran Josipovega reda, katega mu je presvitli cesar podelil leta 1876. Cerkevne oblasti imenovala so ga za častnega kanonika in knezoškofijskega svetovalca.

Neutrudljiv delavec na polju narodne procvete, doživel je izredno visoko starost, svoje 80 leto, in vsacega Slovenca mora v srce veseliti, ko vidi starčka, plemenitega moža, še zmirom zdravega in čilega na duhu in na telesu, kakor-nega smo videli ob godovnem dnevi njegovem.

Naj nam ga Bog ohrani še mnogo let,

izgled mladini, zlasti duhovenske, a potem vsej slovenske.

Buren „živio!“ zakličemo v „Slovenskem Narodu“ denes narodnemu starcu in s tem naj dokazujemo le nekoliko, kako tudi naš narod zna hvaležen biti ónim sinovom svojim, kateri so vse svoje dolgo življenje posvetili njemu in človečanskemu dobrodeju sploh! J. G.

Abderrahman.

Angležem se v vojski v Afganistanu že spet slabo godi. Afganistanski domorodci, ki branijo že tako dolgo svojo neodvisnost, obkoljujejo generala Roberta vedno in njegove zveze z Indijo podirajo. Vrh vseh „zmag“, katere Angleži poročajo, ne morejo vendar nikamor naprej in nij nemogoče, da bodo na zadnje od samih zmag tepeni, kakor Turki 1877, ki so tudi tako dolgo zmagovali, da so Rusi pred stenami Carigrada stali in skoro vso turško vojsko polovili. Poleg tega pa sami angleški listi poročajo, da so se našle neke skrivnostne politične zveze, ki segajo iz Afganistana v Rusijo in Indijo. Angleže pa obhaja nekakov strah, ker bojé se opravičeno, da ne bi jedna večja vojna nesreča v Afganistanu imela poguben vpliv nad vso njihovo umeteljno vladno v Indiji, ki bi tačas propala, kadar bi Indci videli, da se tudi njihove tlačitelj in oderuh Anglež dá premagati, da je tudi on slab človek.

Kakovo politično novo spletko so Angleži našli, tega ne povedó. Najbrž pa vse skupaj nij nič družega, nego to, kar se v ruskih novinah že več dnij javno razpravlja, namreč prihod Abdurrahmana kana iz Rusije v Afganistan, kateremu pripisujejo ruski listi tako veliko važnost, da pravijo, ka utegne iz tega cela afganska vojska zoper Angleže novo podobo dobiti.

Listek.

Objektivno in subjektivno.

VI.

Sedem pisem sem vam hotel poslati, ker je sedem dnij v tednu, in bilo bi jih ravno že sedem, da me nij spravil urednik „Slov. Naroda“ ob eno na starega leta dan, ko je dve moji pismi v eno skupaj sklanfal — brez mojega znanja in dovoljenja.

Ostel sem ga zato že v poslednjem pismu in povedal sem mu mnenje brez ovinkov, sedaj mi je pa skoraj da žal, ka sem ga tako subjektivno kregal.

Zato je urednik na svetu, da briše včasih kaj s svinčnikom, ko bi še te pravice ne imel, zakaj bi potlej nosil svinčnik v žepu, in zakaj bi se mu reklo, da je odgovoren — menda za ortografske pogreške?

Lehko je odgovarjati za tiskovne in za

ortografske pogreške, ali za debele objektivne grehe pisateljev nij tako lahko, to že vidim, pa zato mi je žal, da sem se bil tako pre-naghlil enkrat, ko sem povedal uredniku, da se ga ne bojim čisto nič.

Kaj se ga ne bi bal urednika! se vé, da se ga bojim objektivno na tihem, in še kako, samo da ne povem to subjektivno na vsa usta, ampak se delam kakor ón švaba, ki se je pri vsakej ravsariji držal precej od zadaj, a je vedno kričal svojim tovarišem: „nur ka schreck zeigen!“

Da vam enkrat srce čisto odkrijem, vam povem tukaj-le na uho in samo vam, da imam nekoliko starčevičijanske krvi v sebi; kričim že še kričim in upijem, ali storim pa nikomur nič, ravno tako, kakor članovi stranke prava na Hrvatskem, kateri kričijo strašansko, korajže (subjektivne) pa némajo še toliko ne vsi skupaj, kakor je ima en fant sam tam gori pri vas doma mej „planinskimi Hrvati“.

O tem, kar se vam ravno kar povedal, sem se prepričal lani enkrat, ko sem gledal v gostilni pri Jagnjetu neko gungalo zarad dunajskih tingl-tangl pevcev, ter sem čul dosti objektivnega kriča, subjektivne korajže pa nijsem videl čisto nič. Bežal že ne bi — jaz — niti za plačo ne, kakor so bežali fantje takrat čisto zastonj, in še sram jih nij bilo drugi dan čisto nič, celo veseli so bili, da so srečno pete odnesli in celo kožo.

Ko je moja pisma trebil in čistil ón dan urednik „Slovenskega Naroda“ objektivnih peg in grehov, tudi nij pustil poštene dlake na taistih, ali to me nij preplašilo subjektivno, kakor vidite, še navdušilo me je objektivno in pripravilo na opozicijo, katero bom odslej delal ne vam, milostiva, tega ne, ampak uredniku jo bom delal, ter jo bom, da bo imel dosti posla z mojimi objektivnimi pismi, kadar bo prikreval nazaj domov iz Kravje doline.

Ko bi le to storil skoro urednik, potem

fej blaznosti bléde jedino o briljantih, katerih želi prodati itd. „Ves pot do vas“, pristavi plakajoča, „se je z menoj pomenkoval o prekrasnih dragih kamenih svojih. Bila sva uže pri mnogih zdravnikih za blázniške, a nobeden mu nij pomogel. Ako se niti vam ne posreči, da ga ozdravite, mi je res zdvojiti.“ Tako okonča krasna gospa in solze grenke žalosti so jej tekale po licih. Zdravnik, neimejoč kamenitega srca, je zelo ginen, in da si se mu ta slučaj zdi prav izreden, obljubi vendar, tolažeč žalostno gospó, da hoče stvoriti, kar mu bode móci. Odhajajoča je prosila gospá, naj jo zdravnik pri družih vratih izpusti, ker bi morebiti hotel blazni soprog iti zopet z njo in bi jej bila ložitev od njega zelo težka. Uljudni doktor rad izpolni nje željo ter jo vrhu tega izpremi prav do kočije. Ko je uže bila v kočiji, mu je gospa obljubila, da pride prihodnjega dne vprašat, kako je kaj z nje možem. Zdravnik, stopivši v sobo, kjer je čakal dragotinar, prosi zamere, da ga je tako dolgo pustil samega. „Nič ne dé“, naglo ta poprime besedo, „najbrž ste si ogledavali lepih briljantov. Kaj ne, krasni so ti kameni?“ — „Uže je pričel se svojimi izmišljotinami!“ misli si doktor ter previdno začne izpraševati blázniška. Njiju pogovor je vedno ozbiljniji. Blaznik čezdalje nemirnejše bléde o briljantih in naposled zdravnik ne vé boljšega, nego da ga ukaže polivati z mrzlo vodo, ter ga trdno ukleniti. Ubogi prevarjeni dragotinar bi bil pri tem skoraj res izgubil vso pamet — ali nič nij pomagalo. Tri dni mu je bilo trpeti, da so ravnali z njim, kakor z drugimi blázniki. Naposled se je policiji, katere je skrbni pomočnik naznanil, kako je izginil njemu gospodar, posrečilo priti na sled izgubljenemu dragotinarju in ga rešiti neprijetnega položaja. O krasnej kupovalki in — kar je mnogo več vredno — o dragocenih briljantih se do denanjega dne nij še izvedelo ničesar.

Poslano.

Dramatičnega društva odbor

uljudno vabi tiste gospode, gospé in gospodičine, ki imajo veselje pri društvenih gledaliških predstavah sodelavati kot igralci ali igralke, oziroma kot pevci ali pevke, naj blagovolé oglasiti se do konca tekočega meseca v društveni pisarni (Čitalnica, I. nadstropje) mej 2. in 3. uro popoldne.

V Ljubljani 17. januarja 1880.

Zahvala.

Za toliko ljubezen in spoštovanje do preblazega, nepozabljivega, pokojnega tjea mojega, prečestitega župnika ločkega, slovenskega pesnika, gospoda

Jožefa Virka,

ki je 4. t. m. ob 1. uri zjutraj po kratkej bolezni, previden se sv. zakramenti, v 70. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal in na sv. treh kraljev dan mej prelepim spremstvom pri sv. Duhu v Ločah na slovenskem Stajerskem bil hladnej zemlji izročen, — kakor tudi za srčno sočutje vsem prijateljem in znancom, vsem čestiteljem rajnega, izreka najprisrčnejšo zahvalo in predrazega pokojnika priporoča v blag spomin

žalujoči sestrič

Rok Merčun,

duhovnik in prefekt alojzijeviski, z vso žalujoco rodovino.

(28)

Dunajska borza 19. januarja.

Izvirno teografično poročilo		
Enotni drž. dolg v bankovcih	70 gld.	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	71	15
Zlata renta	83	25
1-60 drž. posojilo	12	—
Akcije narodne banke	837	—
Kreditne akcije	91	25

London	117	—
Srebro	—	—
Napol.	9	34
C. kr. cekini	5	54
Državne marke	57	90

Loterijske srečke.

Na Dunaji 17. januarja: 29, 72, 13, 52, 67.
V Gradci 17. januarja: 73, 12, 82, 64, 90.

Učiteljska služba.

Na jednorazrednej šoli v Janžem-dolu (Johanisthal) je razpisana učiteljska služba z letno plačo 450 gld. in prostim naturalnim stanovanjem.

Prošnje naj se pošljó

do 11. februarja 1880.

podpisanemu okrajnemu šolskemu svetu.

Okrajni šolski svet v Krškem,
dné 11. januarja 1880.

(29)

Prvosodnik: Schönwetter.

Št. 234.

(16-3)

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za leto 1880. se je s 1. januarjem t. l. pričelo, in sicer za vse pse brez izjeme. Lastniki psov naj si najdalje do 1. februarja preskrbé marke, za katere plačajo pri mestnej blagajnici takso 2 gold.

Oziroma na § 14 izvrševalnih pravil za pobiranje pasjega davka, se vsi lastniki psov opominjajo, da o pravem času takso vplačajo, ker od dné 1. februarja naprej bodo vsi oni psi, kateri se na ulicah nahajajo in némajo za letos veljavne marke, takoj od konjača polovljeni.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 5. januarja 1880.

Župan: Laschan.

Lekarna „pri sv. Leopoldu“ na Dunaji,

Stadt, Ecke der Planken und Spiegelgasse,

FILIPA NEUSTEINA,

(520 8)

priporoča p. n. občinstvu celo vrsto pravih zdravilnih in toaletnih sredstev, ki so se vselej kot izvrstna izkazala in gotovo ozdravila. Tisoč spričeval je potrjujejo.

P. n. občinstvo se prosi, da samo one specialitete za prave sprejema, ki so z našo firmo zaznamovane.

Neusteinove posladkorjene pile sv.

Elizabete za čiščenje krvi, lahko odganja, čistijo kri, in niso škodljive; dobre posebno pri boleznih v spodnjih organih, zimici, boleznih prečnih organov, kože in oči, otrok in žensk; odpravijo zapreje, pravi vir največ boleznij. Ta pila je najboljše in najcenejši izdelek te firme. 1 valar, 8 škatlic, s 120 pilami, stane 1 gld., posamezne škatlice 15 kr.

Odlikovane so te pile z jako časteim spričevalom dvornega svetovalca prot. Pitha.

Beaune' Girome, izvrstno zdravilo za ozeblino. 60 kr.

Brownova pomada, najizvrstnejše sredstvo za ohranjanje in barvanje las, daje lasem prvotno barvo. Velik lonček stane 2 gld., majhen 1 gld.

Dr. Callmanna lasno barvilo, popolnem, da osvelemu lasu vsako barvo (crno, rjavno, rumeno). 3 gld.

Orientalni prah za dame, da koži glad, mehko, (belo ali roza), a 1 gld. in a 50 kr.

Damascenska cvetlična crme za finost kosti, 1.40.

Demascensko cvetlično milo a 55 kr.

Gušni duh, najboljšo sredstvo proti guši (krofu). 70 kr.

Elektro-motorični vratni trak, za teščenje otrok, najboljši uspeh 1 gld. 50 kr.

Victoria zobni prah, najboljšo sredstvo za čiščenje zob a 35 kr.

El Benito, jedino dobro sredstvo proti izpadanju las in odpravljanju luskin. 1 gld. 80 kr.

Dr. Fremonta prerodilni likér, najboljšo in svežilo. 2 gld.

Prsne cigarete iz smrekovih igel, najboljšo sredstvo zoper naduho. 25 kosov 1 gld.

Quebracho izlecek priporočata dr. Seoda na Dunaji in dr. Penzold v Erlangenu zoper naduho a gld. 1.—

Dr. Schmittovi Guaco-izdelki

Guaco - prilepek zoper raka, gnjilobo v kosteh in vse vrste ran. 3 gld.

Guaco - tinktura zoper vse hudo kvarjenje krvi, prehlajenje v žolodci itd. Gld. 1.50, 2.50, 4.—

Guaco - mazilo, katero vse bolečine odpravi, ako se z njim namaže. 3 gld.

Guaco - esenca zoper gnjilobo in bolečine v zobeh. 1 gld. 50 kr.

Hallerjeve jodne pastile nadomeščajo popolnem kitovo salo. Te jodne pastile ozdravijo bramoje, zastarelo siphilis, bolečine v glavi, žlezah in na očeh. 1 škatlica 60 kr.

Injection cadelle. ozdravi jako naglo vsak mehurni katar (tripper ali beli tok) brez slabih nasledkov. 1 gld. 60 kr.

Albuminat od železa, najuspešnejše zdravilo s centom in bolnim na živcih itd.; uže čez malo dni se cuti, kako albuminat od železa vpliva. 1 gld. 50 kr.

Dr. Heiderjev zobni prah, 35 kr.

Kumys, najboljšo sredstvo zoper slabo prebavljenje, drisko, ponehanje moči, shušavanju in sušici. Cena jedne sklenice 80 kr.

Menthin, najboljšo zdravilo za želodec, potolaži kré, se rabi tudi kot zobna tinktura in ustna voda. 50 kr.

Margaritte-bonboni zoper kašelj, 30 kr.

Oreillon, dobro zoper vse ušesne bolezni, proti gluhosti, šumenju itd. 70 kr.

Odontin zobna pasta, naredi najčistejšo zobno belo ko biser. 70 kr.

Po - ho, iz Kine prinešen, olajša takoj najhujšo migreno in bolečine v glavi. 1 gld.

Dr. Bayerja pravi pulherin je najboljšo sredstvo zoper sinje, daje koži lijino in rožno barvo. a 1 gld. 50 kr. in a 80 kr.

Royerjevo hemeroidno mazilo, tem priporočeno, katere hemeroide nadlegujejo. 1 gld. 60 kr.

Salicyl-antisutin, proti sitnemu potenju rok in nog. a 50 kr.

Salicylno milo, najboljšo in najcenejšo milo. 25 kr.

Schrierove zobne pile, za votlo zobe najboljšo zdravilo. 25 kr.

Storax - creme, čudovito pomaga pri vseh kožnih boleznih. 80 kr.

Wiinsi - papir, proti nahodu, prsnemu kataru, prehlajenju v vratu in hripi. 1 gld. 20 kr.

Umeteljniški sok, iz najboljših švicarskih plavinskih zelišč; olajša takoj vsak kašelj in prsno bolezen. 70 kr.

Aromaticen duh zoper trganje po udih, priporočen vsem, ki imajo putiko ali revmatizem. 70 kr.

Vedno v zalogi je: Kondensirano švicarsko mleko a 65 kr. Nestlejeva otročja moka a 90 kr. Dr. Golijev jedilni prah a 84 kr. Poppova anaterinina ustna voda a 1 gld. 40 kr. Liebigov mesni ekstrakt jeden četrť funta 80 kr. Dr. Pfeffermannova zobna pasta a 1 gld. 25 kr. Poltova resedna pomada a 1 gld. 50 kr.

Veliko skladišče parfemerij, mila, pomad itd. prvih pariških firm. — Čokolade francoske kolonije od 60 kr. do 3 gld. funt. — Pravi ruski čaj a 1 gld. jeden četrť funta. — Skladišče vaskojakih instrumentov za zdravljenje, kakor samoklistiri, brizgalnice, bandaže itd. jako ceno. — Velika zaloga zobnih krtacíc, smink in drugih toaletnih reči. — Priporočamo p. n. občinstvu zdravila v posladkorjene obliki, kakor kinin, kopaiva, doverski prah, železo, jetrno olje, bromkali, jodkali, rabarbar, dvojno ogljenokisla soda, magnezija itd. po najnižej cení. — Najznannejše specialitete farmacije in parfemerije, francoske, angleške, ameriške, nemške, švicarske in avstrijske se pri nas vedno dobivajo.

Vse reči, ki spadajo v farmacijo, parfemerijo in k toaleti pariške razstave 1878, dobivajo se tu, in se cenilniki zastoj razpošiljajo.

Opozorujemo posebno na knjigo: „Dr. Boll's Schönheits- und Gesundheitspflege“ cena 30 kr.

Pivo od železa, boljše in zdravješe, nego vsi drugi sladni izdelki, krepi in redi zdrave, rekonvalescente in bolne. 50 kr.

Mi razpošiljamo ali pr-ti gotovini ali poštnemu povzetju in pri en-gros nakupu dajemo velike rabate.

tudi o možnosti, da bi Magjari iz svoje volje stopili v skupno zastopstvo avstrijske zveze. Čehom naj bi se zagotovila možnost, da bi pred svojim vstopom v državni zbor zavarovali svoje pravno stališče.

V nedeljo je ogerska delegacija dovolila proračun za pomorstvo in dodatni kredit za bosenske begune.

V združenih odsekih se je včeraj pri posvetovanju za izredne troške Bosne in Hercegovine dejal naš vnanji minister baron Haymerle, da je bosenska uprava zdaj skromna in splošno turški urejena. Turški uradniki se pustijo na svojih mestih, kjer je mogoče, a večina njih je zapustila svoje službe. Pravosodstvo ima dve instancijski: za davkovske stvari pa domačini niso pripravljeni in zato, da bi se štedilo, je nastavljen na vsakih 20 kvadratnih milj samo eden davkar brez pomožnih uradnikov. Baron Haymerle je utemeljeval osnove bosenske komisije kot osrednjega kontrolnega urada; dežela obskrbuje sama svojo upravo, upanje je, da troškovi ne bodo presežali dohodkov. Obe deželi sta dali za razne troške 1.090.000 gld., česar se v tem kratkem času ni bilo nadejati. Ako bode kasneje novcev ostajalo, bode se ostanek porabil za troške cele države. Minister je dejal, da Avstrija ni zasedla Bosne in Hercegovine zato, da bi se povečala, nego zato, da je zabranila večje opasnosti na vstoku. Nadalje je razložil sekcijški šef Kallay, da imajo katoliki tam doli dva škofa, nezjedinjeni pa tri metropolitane. Mohamedani so cerkveno zvezani s Carigradom. Državni finančni minister je dejal, da je najvažnejši davek desetina, gledé tretjine je vlada določila trdne pismene nagodbe. Vojni minister je dejal, da deželi sami plačujeta troške za vkvartiranje vojakov. Delegacija je potem sprejela bosenski proračun.

Avstrijski poslanec v Peterburgu, baron Langenau, gre na svojo prošnjo v pokoj, na njega mesto pa bode baje imenovan grof Kalnoky.

Vnanje države.

Ruski „Invalid“ poroča, da je vest o ruskem oboroževanju na avstrijsko-nemški meji gola izmišljotina; nasprotno, Rusija je meseca decembra znižala svojo armado za 36.000 mož.

Iz **Madrida** se poroča, da parlamentarna manjšina se še na dalje ne udeležuje sej kortešev.

Dopisi.

Z Notranjskega 17. jan. [Izv. dop.] Čudom sem se začudil prebravši v današnjem listu sporočilo o vpeljevanju nemščine v ljudsko šolo postojnsko. V svoji borbi za narodni obstanek in omiko ljudstva, prispeli smo končno vendar tako daleč, da ima vsaka učiteljska kreature pravico ne le naš narodni ponos žaliti, temveč tudi proti splošnej omiki ljudstva delovati s tem, da otroke muči s podučevanjem nemščine, ter jim — horrible dictu! — prepoveduje celo mej soboj v slovenskem, materinem jeziku govoriti. Ne vém sicer, kaj je okrajni šolski odbor postojnski odgovoril na vprašanje deželnega odbora gledé vpeljave podučevanja v nemščini tudi v nižje razrede večrazrednih ljudskih šol, toda to je gotovo, da niti deželni odbor niti okrajni šolski odbor nima pravice prepovedavati slovenskim otrokom govoriti v materinem jeziku; da je torej dotični ukaz samovlastno postopanje učiteljevo.

In to osvitljuje bolje ko vse drugo več ko čudne razmere, ki vladajo zdaj pri nas. Nij še davno tega, kar je načelnik vlade odločno izjavil, da ne bode dopustil, da bi se Slovani pritiskali na steno; še odmevajo te moževske besede ministrove v srcih vseh pravičnih Avstrijcev in po pravici smo pričakovali, da se bode v prvi vrsti ravnati po njih ónim, katerim je minister predstojnik. Toda

zastonj, desauviral je Taaffeja podložen uradnik najnižje vrste, boré c. kr. okrajni šolski nadzornik.

Mislím, da ministerskemu predsedniku vendar ne more biti prav, ako njemu podložni organi ravnajo naravnost nasprotno njegovim željam, katere so tudi želje krone; ón, ki je tako odločno izrekel, da so v Avstriji tudi Slovani jednakopravni z drugimi narodnostmi, ne more dopustiti, da bi taki pritlikovi c. kr. šolski nadzorniki narodno óutje slovensko žalili in z barbarskim cinizmom slovenskim otrokom prepovedovali v materinem jeziku govoriti!!

Slovenskih narodnih poslancev v državnem zboru skrb mora torej biti, da ministerskega predsednika natančno podučé, kako pri nas c. kr. organi razumevajo ravnopravnost Slovanov, in kako si upa celo boré učitelj kot c. kr. okrajni šolski nadzornik njegovim besedam kljubovati. Ako gospodje poslanci v tem obziru dovolj ne storé, ali ako so besede ministrove namenjene le — besede ostati, kar še ne verjamemo, imeli bomo v kratkem priliko slišati, kako nekateri nemškutarski kruhoborski učitelji, ki se v svojem servilizmu vsacemu človeku klanjajo, ako le nemško govorijo, in mislijo, da ima kaj upliva pri vladnih organih tudi po drugod začenjajo posnemati postojnskega učenjaka — Thumo.

Iz Kámenika 19. januar. [Izv. dop.] Dolgo uže ni bilo mogoče popisavati take veselice, kakor je bila ta, ki jo je naredila naša čitalnica včeraj, na korist velezaslužnega gosp. Slabanja, mnogoletnega truditelja za dober stan tega našega društva. — Mnogoštevilno najodličnejše občinstvo našega mesta, mej katerim je bil tudi naš g. okrajni glavar, je kazalo, da smo g. Slabanji zahvalni za častni njegov trud in požrtvovalnost. In res, ako pomislimo, kakove so borbe naših čitalnic, s kolikimi viharji so se morale boriti za obstanek svoj in koliko njih je tudi uže palo v teku let, — zares, začuditi se moramo, da naša mej tem niti enkrat ni zastala.

Vendar tudi ona je hirala mnogokrat, mnogokrat smo se bali za njo tudi mi. Mej tistimi, ki so jo čuvali, bil je iz početka postanka njenega do sedaj tudi gosp. Slabanja. Mnogokrat smo morali dejati: ako še g. Slabanja pusti, smo ven. On ni pustil. Zato mu zakličemo: „Bog ga živi, in ohrani!“ Od zadnjega občnega zbora je pokazala se pa tudi očividna spremenba v bitstvu naše čitalnice. Izvolili smo razen nekaterih novih odbornikov tudi zelo potreben poseben zabaven odsek, obstoječ iz četrh gospodov, kateri so svojo nalogo, dasi ne lahko, jeli uže precej v početku dobro izvrševati. Ko smo stopili pri tej veselici v dvorano, skoro bi je ne bili spoznali, tako lepo je bilo vse urejeno. Veliko hvale v tej vrsti gospé Cicer-jevej, ki je k olepšanju dvorane pripomogla s krasnimi podobami, ravno tako zabavnemu odseku in odboru, ki je pripomogel k splošnemu olepšanju.

Program izvršil se je večinom dobro. Z zborom „Slovan“ smo bili iznenadejani; čveterospev pa se ni kaj obnesel, kar ni čuda po tako malem času poduka. Gospodu Žan-u kot pevovodji smo zelo hvaležni za obilo skrb v njegovej stroki in upamo za prihodnje lepšega sadu, ako hoče svojej besedi boljše veljave pridati.

Citre pod dobrovoljnim vodstvom g. M. Ozbiča so prav ljubo donele; zahvala gre njemu

in gospodičinam sodelavkam, ki so nam pokazale svoj talent na tem inštrumentu. —

Igra: „Eno uro doktor“ je izvalila preobilo smeha in lepo sta se obnesla v svojih rolah gospd. Janežičeva (Ančika) in g. Slabanja (Škrjanec), z glavnimi nalogami. Pohvale vredna je tudi gospd. Hajekova ki nas je takrat zabavala s svojim vrlim talentom v tej stroki.

Potem pa se je razvil ples, in šli smo z zvezdami vred spat v prepričanju, da naša čitalnica vendar ni, kar si bodi, da se jej jih sme malo vrstiti.

Domače stvari.

— (Za stradajoče na Notranjskem) bode, kakor se nam z Dunaja piše, tudi privoljena podpora iz državne kase. V dotičnej postavi, s katero se preko jednega milijona goldinarjev za take namene privoli, sicer Kranjska ni imenovana. Pa vlada dobi kredit 100.000 goldinarjev, da jih razdeli v krajih, kjer preti lakota. Na Notranjskem je v občinah ob isterskej meji bila ravno tako slaba letina, kakor po Istri, in zato je pravično, da se tudi tem občinam podaja neka podpora. Slišali smo, da je deželni odbor kranjski sklenil privoliti v ta namen neko svoto, ako tudi vlada kaj stori. To se bode zgodilo, in s tem bo vsaj nekoliko se pomagalo ubozemu prebivalstvu.

(O Jožef Virkovej literarne zapuščini) nam piše g. Davorin Terstenjak sledeče: „G. provizor J. Korošak mi v pismu dtto 15. prosinca t. l. naznanja: Literarno zapuščino pokojnega g. J. Virka sem poiskal, ter jo bodem varoval, dokler je ne bom moral vsled poslednje volje prečastitega gospoda konjiškemu nadžupniku dr. Ulagi izročiti, kateri jo hoče g. ptujskemu vikarju M. Lendovšku, izdavatelju Slomškovih spisov prepustiti, kakor se je proti meni izustil. Vseh pesnij bode blizu 2000 (v mojem naznanilu Virkove smrti stoji 4000. kar je ali „lapsus calami mei“, ali pa tiskarsk pogrešek,) v 23 zvezkih, v 24. je samo jedna in sicer: Slovo svojemu poprejšnjemu kaplanu. 3 zvezki imajo same nemške pesni. So še tudi nekatere ne sešite pole slovenskih pesnij.“ —

— (Občinska volitev.) V Velikih Poljanah je voljen za župana Fran Andolšek, za svetovalca pa Filip Andolšek in Fran Priatelj.

— (Iz Ptuj) 18. jan. se nam piše: Glavni zbor našega učiteljskega društva je volil 8. t. m za leto 1880 sledeče gg. v odbor: Robič, predsednik; Kocmut Virko, preds. namestnik; Kocmut Janez in Romih, tajnika; Kranjec, blagajnik; Arnhart, knjižničar; Lešnik, Tribnik in Košar, odborniki. Obetamo si od tega odbora, posebno pa od g. predsednika, da bo tudi v prihodnje v blagor in razvijanje društva neutrudljivo sodeloval.

(Nesreča na Rudolfovej železnici.) Celovškemu listu se piše: V restavraciji F. Plešinčnika v Zamosteci (Brückl) se je sešla na večer 14. t. m. večja družba, in navzočni so bili tudi inženir zamostski, tamošnji kaplan, potem g. Wieser, ekonom Brand in neki živinski prekupec. Malo pred dohodom navadnega vlaka opominja gostilnar Wieserja in Branda, naj konja, ki stoji za hišo vprežen, privežeta, ali pa naj stojita pri njem, da se ne splaši, kadar doide vlak. Prekupec je imel tudi pred hišo svojega konja vpreženega, ide tedaj ven k njemu, óra dva, katera je gostil-

Abderrahman-kan je eden izmed najbolj zakonitih pretendentov na afganski prestol, on je sorodnik nečak umrlega Šir-Alija. Pri Afgan- cih je znan kot jako pogumen vojak, in se je v desetih letih, kar je živel pri Rusih, veliko od njih naučil. Pri Rusih je imel lepo pen- zijo kot politični begun, in ker je jako varčno živel, ne vrača se zdaj s praznimi rokami v Afganistan, kjer bo na čelo uporne vojske stopil, ker Jakub kan, ki se je bil uže Angle- žem udal, itak néma nobene veljave več, drugi vojni glavarji pa tudi ne dovolj.

V ruskem „Novem Vremenu“ poroča neki Petrovski, da je bil v Samarkandu večkrat v družbi Abderrahmana in ga hvali, da je jako izobražen, (to se ve perzijski, ker Perzija in njen jezik je za srednjo Azijo to, kar Fran- cija in nje jezik za Evropo), da je krepek, zdaj 50 let star in da je samo čakal, kedaj njegov čas pride.

Ker se Afganci boré zoper one Angleže, ki so bili vselej in povsod sovražniki Rusije in Slovanov, in sploh sovražnik zatiranih na- rodov, zoper one Angleže, ki so podjarmljene narode vselej smatrali le za svojo molzaro k ravo, ima Abderrahman tudi naše dobre želje za se.

Od Francozov se učimo umno gospodariti.

(Dalje.)

VI.

Slovenci, ustanovimo si napredovalne šole za našo mladino.

„Velika je vojska, večja, kakor se dozdeva, da postane človek dober ali slab.“ Plato.

„Le značaj — izobra- žena volja je, ki nas more v resnici rešiti.“

„Življenje je delajoča pamet.“ Blackie.

Podlaga slovenskemu narodu so slovenski kmetje. — Bogatstvo mest in trgov je odvisno od blagostanja kmetov. Slabo stanje avstrijskih mest izvira večidel iz revščine na kmetih in se ne bo prej zboljšalo, kakor da postane kmetijski stan premožnejši in začno mestjani sami boljše gospodariti. Pariza bi ne prištevali dandenes mej najbogatejša mesta vsega sveta, če bi ne bila vsa Francija tako premožna. V naslednjem hočem le kratko navesti nekatere praktične nasvete, kako nam je mogoče zboljšati materialno stanje naših kmetov, ter po-

vzdigniti slovenski narod na stopinjo visoko civiliziranih. — Najvažnejše sredstvo je od- goja, ki meri na razvoj razuma in volje. Dobro odgojo morejo otroku in mladeniču dati le modri starši in dobre ljudske šole.

Če trdim, da so sedanje učilnice slabe, ne nameravam s tem vpeljevati starih šol, kakor smo je imeli pred letom 1868. — Kar je v sedanjih sistemi dobrega, naj ostane; le realni predmeti se naj odpravijo in učé samo formalni: branje, razlaganje tega, kar se je bralo, pisanje, računstvo, petje, estetična gimnastika in krščanski nauk se naj le uči v ljudskih šolah. — Da je estetična gimnastika za šolarje na kmetih bolj sposobna, kakor sedanje nemško „tur- nanje“ mi bo menda vsak pedagog pritrdil. Ne ozirajoč se na to, koliko pomorejo este- tične vaje razvitju lepšega vedenja in čuta do poštenosti sploh, hočem le eno gospodarsko korist navesti: Vzemimo zopet našo kmetisko občino s 4000 prebivalci; ako bi bili vsi este- tično izurjeni, bi vsak na svoje oblačilo in obuvalo toliko bolj pazil, da bi si prigospodaril dva for. vsako leto, v 30 letih bi imel vsak 137 for. in vsi 548.000 for., za kar bi znali spraviti 304 srebrne pluge. — V računstvu na pamet in s številkami naj se šolarji po- sebno dobro izurijo, ker se s tem um najgoto- vejše razvija.

Učitelj naj bode v ozkež dotiki s starši svojih šolarjev, da se pogovori z njimi o n ravnej odgoji. — Učitelj naj na vsak mogoč način čut do poštenja in časti uže v mlada srca vsajuje. Naj se vpeljejo javne skušnje in darila za vsak predmet posebe in za lepo obnašanje. — Tega se bodo otroci bolj veselili kakor se- danjih veselic, ki némajó tako ugodnih nasled- kov za n ravno odgojo.

Otrok naj obiskuje ljudsko šolo, dokler se v navedenih predmetih dobro ne izuri, naj mu treba za to pet ali osem let.

Nij naloga ljudske šole, pripravljati za srednje šole. — Na Pruskem, Francoskem in Angleškem so gimnaziji devetrazredni. Ne bo torej preveč, če se pridene tudi našim gimna- zijam en gramatikalno-pravopisni razred, ki bo pripravjal za uspešno podučevanje v la- tiuščini.

Še bolj kakor površni nauk v otročjih letih je škodovala sedaj brezšolna doba naše mladine od dvanajstega do dvajsetega leta, ki je najvažnejša za razvoj uma in volje; v tej dobi se razvije človeški značaj; v tej

dobi je nagon k učenju najmočnejši; v tej dobi bi se mladina veliko ko- ristnega naučila, če bi se jej dala prilika. — Noben mladenič in nobena de- klica bi pa ne smela v tej dobi brez vse šole biti.

Deželni in državni poslanci in vsi, ki imajo kak vpliv na naše šolstvo, naj delajo na to, da se vpeljejo povsod napredovalne šole, kjer se bode mladina od 12. do 20. leta po- zimi več dni na teden, po leti pa le ob ne- deljah učila (z ozirom na faktične krajne razmere).

Pri učnih načrtih pa se ogibl jimo nem- škega principa meščanskih šol, da bi si vpeljali mnogovrstne predmete, ki vstrežajo radovednosti in učenostnemu napuhu. — Izbe- rimo si predmete, ki najgotovejše razumnost in značajnost razvijajo in ki merijo res na praktično korist v življenju.

Taki predmeti so: računstvo in geometrija (če mogoče v zvezi z risanjem), krščanski nauk, petje, vojaške vaje (z vojaško disciplino; pri deklicah estetična gimnastika), nemški ali italijanski jezik; potem higijajna ali nauk o ohranjenju zdravja (posebno dietetika), umno gospodarstvo in po- slednjič nauk o telesnej in n ravnej odgoji. Tudi razlaganje važnejših državl janskih in občinskih postav je potrebno.

Matematika, krščanski nauk (ki se more podučevati tudi v cerkvi), umno gospodarstvo in petje bi se podučevalo vsako leto dalje, od drugih predmetov pa naj pridejo vsako leto le nekateri na vrsto.

(Dalje prih.)

Telegram Slovenskemu Narodu

Dunaj 20. januarja. Naučni minister bode skoraj imenovan, — gotovo pa pred budgetno debato, — in bode iz avtonomistov jeden vodja. — Položaj je ugoden za avtonomiste.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 20. januarja.

Urednik dunajske „Sonntagszeitung“, g. Scharf, objavlja točke, o katerih so raz- pravljali dr. Rieger, dr. Herbst in Fischhof v Emersdorfu; te točke določujejo narodnostni zakon zoper zatiranje manjših narodov, za če- ške dežele volilni red po načelu ravnoprav- nosti in samoupravo deželá; govorilo se je

si bom uže še kaj zmislil objektivnega, ter vam pisal, sedaj me pa skoro srce boli, kadar napišem katero preveč subjektivno, in če po- mislim, da jo prvi dobi v svoje suhe roke „špítaler Nr. 27,“ kateremu nij do smeha, in kateremu je uže bil Karon priredil čoln, da ga odpelje pred Minosov tron, ter ga reši objek- tivnega postopanja in vseh družih posvetnih skrbij.

Uredniku slovenskega političnega lista dela menda največjo posvetno skrb objektivno postopanje z listom; te skrbi se je naš urednik v Kravjej dolini sedaj čisto odvadil in gotovo mu bo težko prihajalo, če se bo moral zopet početi vaditi urejevati list za jednega jedinega čita- telja, državnega pravdnika. Da se kaj takega ne bo pripetilo tako kmalu zaradi mojih objek- tivnih pisem, to vem za stalno, ker kaj bi tudi pisal vaš objektivni prijatelj takega, da ne bi bilo po volji tistemu gospodu, ki ima

pravico in celo dolžnost paziti na javni mir in red, katerega kaliti ne bi jaz nikomur svetoval, a najmenj samemu sebi. Prakse imam sedaj uže tudi toliko, da vem po priliki, kaj je do- voljeno pisati kaj ne; nekaj sem se naučil lani od gospoda državnega pravdnika, nekaj od urednika samega, in letos se ne bojim, da bi me konfisciral objektivno, ne mene, ampak moje članke, z menoj si ne bi nihče nič po- mogel, tudi nijsem prikladen za subjektivno konfisciranje, objektivno pa me ne more niti državni pravdnik niti sodnija konfiscirati, mene, ker sem osoba, a ne stvar, kakor je „Slovenski Narod“ stvar, katera se dá čisto lahko konfi- scirati brez posebnih težav.

Gospodu uredniku se torej ponižno in iz vsega srca zahvaljujem, da je na starega leta dan s svojim svinčnikom opral moje grehe, objektivno narejene, ter prepričal, da se nij komu kakšna krivica zgodila, niti vam, milo-

lostiva, niti naročnikom, kateri bi bili brž ko ne vsi mene krivili, ko bi jim bil izostal list zavoljo mojih objektivnih, vam namenjenih pisem.

Objektivnemu postopanju uže ne bo kriv tako skoro

vaš subjektivno spokorjen in poboljšan

C—v.

P. S. Neki Amerikanec je bojda iznašel nov stroj ali mašino, pri kateri se pri enem kraju grozdje devlje v prešo, a na drugej strani uže krčmar pijance iz gostilne ven meče; če je to resnica, potem si bomo morali Slovenci pri tistem mehaniku naročiti stroj, kateri bo znal metati iz naših narodnih čitalnic take, ki brez potrebe nemškutarijo pri veselicah in s tem sramotijo naša prizadevanja, ter skrunijo dober glas naših narodnih društev.

Idem.

nar opominjal, sta pa dejala, da tega ni treba, da se ne bode splasil konj. Še enkrat ja je svaril gostilnar in vsa družba, brez uspeha. Mej tem prisopihla vlak, W. gre ven, a se kmalu vrne, rekoč: Konj se je splasil. In tako je bilo; konj je dirjal čez tir, odtrgal zaprečnico, katera je, odtrgavša se, železniškega čuvaja tako silno udarila po hrbtu, da je padel z rokama čez tir, ter mu je vlak obe odtrgal. Konj ga je ranil še na glavi, potem pa je divjal po tiru za vlakom, dok so ga delavci ujeli. Konj in senke so bile nepoškodovane. Čuvaj je uže umrl. Po zakonu je W. za vso nesrečo odgovoren.

— (Iz Zagreba) nam piše mlad gospod, ki ga pa ne poznamo bolj natanko: „Danas (18./1.) u 12 sati o podne sveučilišni djaci stranke prava (Starčevićci) spališe „Obzor“ kličuč „pereat „Obzor“ i narodna stranka“ radi uvreda nanešenih hrvatskoj mladeži. Kad se je policija umješala, pjevajuč revolucionarne pjesme razišli se djaci.“ — Tako zagrebski dopisnik, najbrž sam jeden onih „junakov“, ki so „Obzor“ požgali in mislijo — Bog zna kakovo junaštvo so dovršili!

— (Obravnave pred upravnim sodnim dvorom.) Na Dunaji se bode vršila dne 23. t. m. pred upravnim sodnim dvorom obravnava o pritožbi Ivana Ivanetiča in tovarišev v imenu davkoplačevalcev občine Drašice zoper kranjski deželni odbor zavoljo občinske doklade od 35%. Dne 30. t. m. pa se bode vršila na istem mestu obravnava o pritožbi Jurija Brička zoper c. kr. poljedelsko ministerstvo zavoljo svobodnega iskanja rude v bivšem idrijskem okrožji.

Razne vesti.

* (Jules Favre), francoski bivši senator in ob času vlade za narodno obrambo tudi vnani minister, je dne 17. t. m. umrl. Rojen l. 1809 v Lyonu, je dovršil v Parizu svoje studije in si je kmalu potem pridobil slavno ime kot zagovornik. Cesarstvu francoskemu je bil jako nevaren sovražnik in ko je nastala katastrofa pri Sedanu, je v zbornici strastno vprašal, je-li da cesar še ukazuje. Ko je Pelikao odgovoril da ne, reče Favre: Tedaj vlade ni več. Dne 4. sept. se je potem cesarstvo odpravilo, in republikanci so vzeli vladanje v roke; mej temi je bil tudi Jules Favre. Ta vlada je sklenila vojno s Prusi nadaljevati, in ob početku obravnavanj s Prusi je dejal Favre, da on ne dovoli nikdar, da bi se Prusom odstopilo samo ped zemlje ali jeden kamen katere trdnjave. Ko so potem Prusi Pariz obkolili, odpravil se je potem Favre v pruski tabor, da bi se sklenil ugoden mir; a obolost Bismarkova ga je tako žalila, da je glasno zaplakal. Jules Favre je bil odličan francosk pisatelj in zgodovinar.

Eksekutivne dražbe.

23. januarja: Marija Šašek (1) iz Gaberja (1035) v Novem mestu; Frančiška Mlakar (3) v Kranji (5930). — 24. januarja: Štefan Jager (1) iz Landola (2168) v Senožečah; Martin Zavornik (1) iz Jerove vasi (4663) v Ljubljani; Jos. Zupc: iz Malin (1) v Ljubljani (5420); Fr. Hočevnar (1) iz Pijave gorice (120) v Ljubljani; Fr. Dermastja (1) v Ljubljani. — 26. januarja: Janez Petrič (1) v Ljubljani (458); Janez Petrič 2) iz Velelesovega (4880) v Kranji. — 27. januarja: Luka Belč (1) iz Klemška (740) v Postojni. — 28. januarja: Anton Žitko (3) iz Dolenje vasi (2137) v Senožečah; Matija Belč (1) iz Slavine (940) v Postojni; Janez Rebec (1) iz Radohove vasi (1059) v Postojni. — 29. januarja: Ana Gorec (3) iz Zagorice (1050) v Zatični; Marijana Perko (1) iz Bruhane vasi (358) v Laščah; Ana Kastelic (1) v St. Vidu (2800) v Zatični. — 30. januarja: Josip Srebot (1) iz Neverk (1300) v Postojni; Josip Vatovec (1) iz Čepna (1870) v Postojni. — 31. januarja: Janez Švigelj (1) v Senožečah (1557); Janez Čehovin (1) iz Malega otoka (2470) v Postojni; Anton Križaj (1) iz Matenje vasi (3390) v Postojni; Broihovi dediči (1) iz vnanjih Goric (6683) v Ljubljani; Lorenc Kregar (1) iz Podlukovice (1838) v Ljubljani; Janez Kikel (3) iz Iške vasi (5420) v

Ljubljani; Fr. Rebolj (1) iz Černuš (2037) v Ljubljani; Jože Javornik (3) iz Sela (2687) v Ljubljani; Jože Jagodic (3) iz Olševka (1700) v Kranji.

Tuji.

18. januarja:

Pri Slonu: Wohlschätzen iz Vira. — Wass is Trsta. Plan, Wenzl, Tanzer, Bruck iz Dunaja. Steinbr cher, Migor iz Gr dea. Odendoll, Harter iz D. n. — Čedoni iz Trebiža.

Pri Malici: Pirkner z Kočvja. — Stiasny, Gro. g, Grab, Schw insburger, Freistadt, Pressburger iz Dunaja.

Pri avstrijskem cesarji: Zaneti iz Ljubljane. Pri bavarskem dvoru: Alvan iz Ljubljane. Goljose k.

Dunajska borza 20. januarja.

Izvirno te egrafično poroč lo.

	70 gld.	kr.
Enotni drž. dolg v bankovcih	71	10
Enotni drž. dolg v srebru	83	30
Zlata renta	11	75
1960 drž. posojilo	839	—
Akcije narodne banke	292	90
Kreditne akcije	117	—
London	—	—
Srebro	—	—
Napol.	9	34
C. kr. cekini	5	4
Državne marke	57	90

V najem

se daje s 1. majem 1880. pri sv. Bolfanku v Ljutomerskih goricah, okraji Ormoškem, komaj pol ure od železnške postaje Središke (Postrau) gostilnica s prodajalnicjo in potrebnim gospodarskim orodjem vred. Ista je ravno pri cerkvi sv. Bolfanka, na dobri cesti, ter trgovini z raznovrstnim blagom jako ugodna in za krómo pripravna.

Pogoji so jako ugodni. Več se izve pri gospodu Blažu Štiberu, posestniku v Pušencih, pošta Ormož (Friedau). (2—3)

Umri so v Ljubljani:
16. januarja: Franca Gibet, hišnemu gospodarju bč. 14 m., v pretekli Hauptmance št. 5. — Jakob Trtnik, 1 1/2 l., delavca sm. na poljanski cesti, št. 18, za jetiko.
17. januarja: Martin Rozman, mestni ubožec 84 let, v Gradski št. 11, za vnežem pljuc.
V deželnej bolnici.
14. januarja: Lorenc Heil, bivši železniški ekspeditor 77 let, za oslabljenjem.

Nova žaga na tribo in malin na 5 kamenov
v Srednjih Gamlih št. 2. z mnogim oparilom, se pod ugodnimi pogoji daje v najem ali se pa tudi proda. Nakupnje se izve pri posestniku Jeri Janoh v Srednjih Gamlih št. 2. (12—3)

Narodna tiskarna
v Ljubljani

Razglas.

Semenj v Šturiji, ki spada na 1. dan svečana, bode v soboto dne 31. prosenca t. l. zavoljo praznikov, kakor po navadi.

(26—2)

Župan.

Hišo,

imejočo z 3 sôbe in prostor za prodajalnicjo, ter pri kateri bi bila majhena kmetija, blizu kakšne večje župnije ali trga na K. a jskem, ali obča v slovenskih deželah, iščem v najem. (20—2)
Oni, kedor mi vé o tem kaj pomočati, naj se izvoji glasiti pri uradništvu „Slovenskega Naroda“.

Ivan Stefančič

v št. Vidu poleg Ljubljane, izdelovalec decimalnih in centimalnih mostnih tehtnic,

ponuja:

Decimalne tehtnice:

25, 50, 100, 150, 250, 500, 750 & 1000 Kilo.
12, 14, 18, 21, 24, 36, 40 & 50 gold.

Centimalne in tehtnice za živino se po posebnem cenilniku računijo.

Tehtnice s kembeljnom:

(Schnellwagen.)

15, 25, 50, 75, 100, 150, 250 & 300 Kilo.
3, 3 1/2, 4 1/2, 6, 7 1/2, 9, 12 & 15 gold.

P. n. kupci morejo si tehtnice v Ljubljani v zalogi

v slonovih ulicah št. 50 ogledati in izbrati. — Sprejemljó se tam tudi vsa popraviljevanja, katera se najhitreje in najceneje izvršujó. (23—3)

Temeljita pomoč vsem, ki so v želodci ali trebuhu bolni.

Ohranjenje zdravja

naslanja se večjim delom na čiščenje in snajenje sokrovice in krvi in na pospeševanje dobrega prebavljenja. Najboljše za to sredstvo je

dr. Roza

življenski balzam.

Življenski balzam dr. Rozov odgovarja popolnem vsem tem zahtevam; isti oživi vse prebavljanje, nareja zdravo in čisto kri, in truplo dobi svojo prejšnjo moč in dravje zopet. Odpravlja vse težko prebavljanje, osobito gnjus do jedi, kislo riganje, napetost, bljevanje, krč v želodci, zaslinjenost, zlato žilo, preobteženje želodca z jedili t. l., je gotovo in dokazano domače sredstvo, ki se je v kratkom zaradi svojega izvrstnega uplivanja obče razširilo.

1 velika sklenica 1 gld., pol sklenice 50 kr.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

Velespoštovani g. Fragner!

Prosim vas udano, pošljite mi za priloženih 18 mark zopet „dr. Rozov življenski balzam“. Ta balzam je prav posebno sredstvo zoper gnjus do jedi, shujšanje, in ako se ne more spati Ljudje, nad kojimi so uže obupali zdravniki, postali so po tem „življenskem balzamu“ zdravi in krepki. Prosim za takojšnje priposlauje.

V štovanju vam udani H. Stolzenberg.

Loos-Heinersdorf poleg Müncheberga 14. avg. 1875.

Svarjenje!

Da se izogne nejubim napakam, zato prosim vse p. n. gg. naročnike, naj povsodi izrečno dr. Rozov življenski balzam iz lekarne B. Fragner-ja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo življenski balzam, in ne izrečno dr. Rozovega življenskega balzama.

Pravi

dr. Rozov življenski balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdeovalca B. Fragner-ja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 20.—3. V Ljubljani: G. Piccoli, lekarna; Jos. Svoboda, lekarna. V Novem mestu: Dom. Rizzoli, lekarna. V Kameniku: Jos. Močnik, lekarna.

Vse lekarne in večje trgovine z materijalnim blagom v Avstro-Ogerskej imajo zalogo tega življenskega balzama. Isto tam:

Pragska občna domača maz,

gotovo in izkušeno sredstvo za ozdravljenje vsacega prisada, rane in otekline, a 25 in 30 kr. av. v.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi tudi popolno užo zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. a. v. (20—16)